

2017. június 4. – Pünkösdvasárnap – Jn 20,19-23 – A felülről nyitott ember küldetése

Elgondolkoztató, hogy a 4. evangélium szerzője Jézus életének csaknem minden jelentős eseményét szombathoz köti, így a gyógyításai, templomi botránya, halála és küldetésének továbbadása, vagyis a pünkösd is szombatra esik.

A tanítványok értetlenül hallgatták Jézus közeledését a már-már túlzottan elkoptatott köszöntéssel: Béke veletek! Minden bizonyial az Ószövetség békessége zümmögött a fülükben, ahogy Izaiásnál olvashatjuk: „Gyermek születik nekünk, a béke fejedelme *nekünk!* Uralmának és békéjének nem lesz vége *nekünk!*” (Iz 9,6) – Milyen jó, hogy bezárkóztunk. Ide nem jöhet be senki, még a zsidók sem. Igaz, hogy félünk tőlük, de az ajtó zárva van, és a békesség megmarad nekünk.

De vajon Jézus ezt bízta rájuk és ránk? Valami furcsa bizonytalanság lengi át a levegőt! Ez az, amit Jézus akart tőlünk? Bezárkózni és rettegni? Védeni, bebiztosítani magunkat? Aligha! De hát akkor mit?

Jézus egyre csak ismétli: „*Békesség nektek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket!*” – Békesség nektek! A tanítványok sem értették Jézus szavát, hiszen máskor világosan megmondta hogy nem békét, hanem kardot, tüzet akar hozni. Miféle békesség a küldetésünk? Mintha Jézus beszélt volna az ő békéjéről, amit a világ összes békéje nem adhat meg.

A Jézus szerinti béke az ember és az Isten újfajta, feltétel nélküli kapcsolatát jelenti. A béke lényege, hogy itthon vagyunk ebben azt istenes világban, békében vagyunk önmagunkkal, békében másokkal, és *ezáltal* békében Istennel! Nincs mitől félnünk, mert a hit legyőzi a félelmet, és képessé tesz a szeretetre! A jézusi béke lényege a feltétel nélküli megbocsátás hite! Jézus nem azért jött, nem azért hirdette az Isten Országát, nem azért vállalta küldetésének szörnyű következményét, a kereszthalált, mert mi bármit tettünk volna ezért. Isten szeretetének nincsen miéértje! Isten Országát a lélek békéje és öröme (Róm 14,47). Ez a béke van ránk bízva.

Nem fojthatjuk bele Jézus békéjét egy zárt szobába, elkülönített steril világba. Nekünk a megbocsátásra épülő békességet meg kell hirdetnünk, mert ez a Pünkösd lényege. A mi békességünknek le kell hogy döntse a válaszfalakat és az ellenségeskedést” (Ef 2,14), akár a másik ember felé, akár Isten felé épültek azok. Ki kell nyitni magunkat, és így fölülről nyitottan találunk utat Jézus békéjével mások felé.

Jézus békéje? Jézus békéje tüzet jelent (Lk 12,49), de csak akkor fog gyújtani, ha mi már égünk. El kell hitetnünk, hogy a jézusi tűz az egyedüli, amely igaz meleget tud hozni az életünkbe, és képes felmelegíteni az embereket. Küldetésünk, hogy az embereknek kedvet csináljunk körülülni a Jézus által hozott isteni tüzet, és egymástól elfogadni az isteni békejobbát.

Sulyok Gábor (Budapest)